خبر

سفر رئیس جدید اینستکس به تهران

● رئیس جدید اینستکس از دیروز به تهران آمده و قصد دارد با مقامات بانک مرکزی و شرکت ایرانی متناظر اینستکس (ساتما) نیز دیدار کند. به گزارش ایرنا، «میشائیل ارهارد بوک» در نخستین روز از سفر خود، در اتاق مشترک بازرگانی و صنایع ایران و آلمان حاضر شد و با نمایندگان شرکت‌های ایرانی و آلمانی دیدار و گفت‌وگو کرد. او در بازدید خود از اتاق بازرگانی و صنایع ایران و آلمان با نمایندگان شرکت‌های ایرانی و آلمانی دیدار و درباره موضوعات مختلف تجارت میان دو کشور گفت‌وگو کرد. در این دیدار، مشکلاتی مانند موانع تراکنش‌های مالی بررسی شد.رئیس جدید اینستکس در سفر خود به ایران قصد دارد با مقامات ایرانی ازجمله بانک مرکزی و شرکت متناظر اینستکس با نام ساتما دیدار کند تا امکان تسهیل روابط تجاری دو کشور را مورد بررسی قرار دهد.میشائیل بوک پانزدهم شهریور امسال به‌عنوان رئیس سازوکار ویژه مالی اروپا انتخاب شده است. این دیپلمات باسابقه آلمانی که پیش‌تر سفیر آلمان در کشورهای کلمبیا، مصر سوئد و بوگوتا بوده، سومین فردی به‌شمار می‌رود که ریاست سازوکار ویژه مالی اروپا را بر عهده گرفته است. سازوکار ویژه مالی اروپا به‌منظور فراهم‌کردن امکان تبادل مالی اروپا با ایران پس از خروج آمریکا از توافق هسته‌ای موسوم به برجام راه‌اندازی شد.

با حکم وزیر اقتصاد، علیرضا صالح رئیس سازمان خصوصی‌سازی شد

● در حکمی از سوی فرهاد دژپسند، وزیر اقتصاد، علیرضا صالح به‌عنوان رئیس سازمان خصوصی‌سازی منصوب شد.علیرضا صالح پیش‌ازاین قائم‌مقام صندوق توسعه ملی و معاون اسبق سازمان برنامه‌وبودجه بود. میرعلی‌اشرف پوری‌حسینی، رئیس سابق سازمان خصوصی‌سازی بود که به دلیل اتهاماتی درباره نحوه خصوصی‌سازی برخی شرکت‌ها پیش‌تر بازداشت شد.

آغاز نظارت و بازرسی بازار نوشت‌افزار

● در آستانه بازگشایی مدارس در سراسر کشور طرح نظارتی ویژه نوشت‌افزار با همکاری سازمان حمایت از حقوق تولیدکنندگان و مصرف‌کنندگان از امروز آغاز شد.به گزارش مهر، هدف از اجرای این طرح، اعمال نظارت پیشگیرانه و جلوگیری از سوءاستفاده احتمالی عرضه‌کنندگان نوشت‌افزار و لوازم‌التحریر با رویکرد حمایت از تولیدات داخلی است. در طرح نظارتی ویژه بازگشایی مدارس بر قیمت اقلام مورد نیاز دانش‌آموزان شامل دفتر، خودکار و مداد نظارت و با توزیع‌کنندگان نوشت‌افزارهای تقلبی و غیراستاندارد برخورد می‌شود.

امکان کاهش هزینه‌های دولت وجود ندارد

● وزیر اقتصاد و دارایی درباره کاهش وابستگی بودجه به نفت گفت: برای اینکه از لحاظ ساختاری نفت را از بودجه جدا کنیم یا باید هزینه‌ها را کمتر کنیم که امکان این کار وجود ندارد یا اینکه درآمدهای مالیاتی و سایر درآمدهای دیگر را افزایش دهیم که این امر هم نیازمند کارهای کارشناسی دقیق است. فرهاد دژپسند در گفت‌وگو با ایلنا، درباره اینکه او چندی پیش از وابستگی بودجه و اقتصاد کشور بعد از گذشت سه دهه از جنگ انتقاد کرده است، گفت: اینکه ما نتوانسته‌ایم نفت را از بودجه جدا کنیم دو بخش دارد که باید حتما در آنها بازنگری داشته باشیم. بخش اول این است که از لحاظ ساختاری این امکان برای ما فراهم نشده است تا بتوانیم نفت را از بودجه جدا کنیم. برای اینکه از لحاظ ساختاری نفت را از بودجه جدا کنیم یا باید هزینه‌ها را کمتر کنیم که امکان این کار وجود ندارد یا اینکه درآمدهای مالیاتی و سایر درآمدهای دیگر را افزایش دهیم که این امر هم نیازمند کارهای کارشناسی دقیق است تا پاسخ مطلوب دریافت کنیم.

سنگینی کفه واردات به صادرات

● به گزارش ایرنا، آمار تجارت خارجی کشور در پنج ماهه نخست امسال نشان می‌دهد که واردات با ارزش ۱۸ میلیارد دلار از صادرات به ارزش ۱۷ میلیون و ۷۰۰ میلیون دلار پیشی گرفته است. آمار گمرک ایران حاکی از آن است که در پنج ماهه نخست امسال، ۱۷ میلیارد و ۷۰۰ میلیون دلار کالای غیرنفتی با وزن حدود ۶۱ هزار تن صادر شده است. این رقم در مقایسه با مدت مشابه سال گذشته با کاهش حدود ۹ درصدی در ارزش و افزایش ۳۰ درصدی در وزن روبه‌رو بوده است. از سوی دیگر، میزان واردات تا مرداد امسال، حدود ۱۸ میلیارد دلار بوده که نسبت به مدت مشابه سال قبل، کاهش هفت درصدی را تجربه کرده است.

سرمایه‌گذاری ۱۰ میلیارد دلاری روسیه در صنعت نفت در شرایط تحریم تا چه اندازه جدی است؟

آزمون سخت روس‌ها در ایران

شکوفه حبیب‌زاده: چندی پیش رضا اردکانیان، وزیر نیرو و نماینده دولت ایران در مذاکره با روسیه، اعلام کرد روسیه آماده سرمایه‌گذاری ۱۰میلیارددلاری در صنعت نفت و گاز ایران است. بیش از یک سال پیش نیز علی‌اکبر ولایتی، مشاور مقام معظم رهبری در امور بین‌الملل، خبر از آمادگی روسیه برای ۵۰ میلیارد دلار سرمایه‌گذاری در بخش انرژی ایران خبر داده بود. وزیر انرژی روسیه هم از سرمایه‌گذاری بیشتر این کشور در صنعت نفت و گاز ایران به‌ویژه توسعه بخش نفت خبر داد. الکساندر نوواک، وزیر انرژی روسیه، در مجمع اقتصاد شرقی (EEF) اعلام کرده بود روسیه در حال بررسی سرمایه‌گذاری بیشتر در تولید نفت ایران است که این ظن را تقویت کرده که مذاکرات در این زمینه بسیار جدی شده است. یکی از فعالان این حوزه نیز در گفت‌وگو با «شرق» از رایزنی‌های جدی با روس‌ها بر سر صادرات فراورده‌های نفت ایران از طریق خط لوله «کراس» خبر داده است. از سویی خبر رسیده روسیه بسیار تمایل دارد در حوزه ازدیاد برداشت در چاه‌های قدیمی ایران، وارد همکاری مشترک شود. حالا باید دید در شرایط تحریم که بسیاری از شرکت‌های بزرگ جهان ازجمله شرکت‌های بزرگ روسی که در بخش‌های دیگری از جهان فعالیت دارند، آیا حاضر به همکاری با ایران می‌شوند؟ از سویی با توجه به نگاه تردیدآمیزی که ایران در همکاری با روسیه در سال‌های قبل داشته، آیا باز می‌توان به همکاری با روس‌ها دل خوش کرد؟ و در نهایت اینکه آیا این همکاری در صورت ایجاد، تداوم خواهد داشت و روسیه در شرایط تحریم جدی نفت ایران، حسن‌نیت در همکاری را نشان خواهد داد؟

همکاری در صورت تعهد طرفین

جواد یارجانی، مدیرکل سابق امور اوپک در وزارت نفت، در گفت‌وگو با «شرق» درباره زمینه‌های همکاری ایران و روسیه در حوزه نفت می‌گوید: روسیه یکی از سه تولیدکننده بزرگ و عمده نفت در جهان است و منابعی غنی دارد و از صادرکنندگان اصلی نفت و گاز دنیا نیز محسوب می‌شود. در نگاه اول، طبیعی است که رقیب ایران نیز محسوب می‌شود، به‌ویژه آنکه بخشی از نفت روسیه، ویژگی‌های نفت ایران را دارد و بسیار به آن شبیه است و با توجه به اینکه هر دو کشور در کلوب صادرکنندگان حضور دارند، جایگزینی نفت روسیه با نفت ایران در پالایشگاه‌های اروپا به‌سادگی انجام می‌شود. از طرف دیگر، در گذشته نیز مشخص بود که اروپا برای روسیه از نظر صدور گاز اهمیت بسیاری داشته است. در زمان ریاست‌جمهوری ریگان در آمریکا، اروپایی‌ها تلاش کردند خط لوله روسیه به اروپا با وجود مخالفت‌های شدید آمریکا ساخته شود و اکنون روسیه عمده‌ترین بازیگر تأمین انرژی اروپا محسوب می‌شود و با وجودی که تلاش زیادی شد که روسیه پس از پیوستن کریمه به این کشور تحریم شود، اما به دلیل وابستگی اروپا به این منابع، این تحریم چندان مؤثر نبود و فقط توانست جلوی سرمایه‌گذاری‌های جدید را در بخش‌های سخت مانند قطب شمال که شرکت‌های آمریکایی نیز در آنجا فعالیت دارند، بگیرد. این امر نشان می‌دهد صادرات نفت و گاز اگر در حجم بالا بوده و وابستگی مصرف‌کننده نیز به آن زیاد باشد، تحریم‌نشدنی است. در سال‌های اخیر، در ایران نیز بسیاری در تلاش بودند وابستگی متقابل را ایجاد کنند. روسیه در این زمینه موفق بود و بسیار مراقب است رقیبی جدی برای صادرات گاز به اروپا ایجاد نشود.

به گفته او، روسیه در زمینه نفت تجربه بالایی دارد و توانسته شرکت‌های بزرگ روسی را با گذر از دوران فروپاشی، به کمک غربی‌ها در سطح بین‌المللی ایجاد کند؛ روزنفت، یکی از آنهاست. این شرکت برای آنکه بتواند نفوذ خود را در روسیه حفظ کند، حتی فردی مانند شرودر، صدراعظم سابق آلمان را عضو هیئت‌مدیره این شرکت کرده است. در نتیجه بازی را در سطح بین‌المللی می‌دانند و با تبدیل‌شدن به یک شرکت بزرگ، توانسته‌اند با وجود مخالفت‌های آمریکا، بازار خود را حفظ کنند و حتی خطوط لوله دیگری را به‌منظور رسیدن به بازار هدف، برای آنکه از اوکراین عبور نکنند، ایجاد کردند. این کشور روابط استراتژیکی با چین به‌عنوان یکی از مهم‌ترین مصرف‌کنندگان انرژی جهان داشته و تجربه‌های زیادی در این زمینه دارد و اگر شرایط به‌گونه‌ای باشد که تصمیم‌گیران در سطوح بالا در دو کشور ایران و روسیه به این نتیجه برسند که می‌توانند همکاری متقابل داشته باشند، با وجود آنکه به‌طور بالقوه این دو کشور رقیب هم محسوب می‌شوند، می‌توان زمینه‌های همکاری را ایجاد کرد.از او درباره چگونگی همکاری احتمالی می‌پرسم و پاسخ می‌دهد: باید دید هر کشوری چه آورده‌ای خواهد داشت. طبیعی است که ایران دنبال تضمین بازار است و در زمینه تکنولوژی نیز همه شرکت‌های روسی به صورت بین‌المللی فعال نیستند و تکنولوژی‌های بالا ندارند. باید این شرکت‌ها را مطالعه و بررسی کرد و دید کدام‌یک از این شرکت‌ها می‌توانند همکاری خوبی با ایران داشته باشند. او تأکید کرد: مهم است این اطمینان در طرفین ایجاد شود که هیچ‌کدام از کشورها بنا ندارند به سهم بازار دیگری خدشه وارد کنند.او با بیان اینکه این همکاری امکان‌پذیر است، می‌افزاید: درباره گاز هم می‌توان زمینه همکاری را ایجاد کرد، به‌ویژه آنکه ترکیه نیز رابطه گازی نزدیکی با روسیه داشته و سر راه به اروپا نیز قرار دارد، همکاری این سه کشور می‌تواند عملی شود، زیرا خط لوله گازی ایران و ترکیه فراهم است و می‌تواند بستری برای این همکاری سه‌جانبه باشد؛ اما تمامی این موارد منوط به آن است که تمایل به همکاری در سه طرف در سطوح بالای سیاست‌گذاری وجود داشته باشد. یادمان نرود رابطه چین به‌عنوان یک مصرف‌کننده بزرگ برای روسیه، در سطحی عملی شد که تصمیم سیاسی در سطح بالایی گرفته شد و این می‌تواند عملی شود به شرط آنکه بتوانیم منافع برد- برد را بین دو طرف تعریف کنیم. مدیرکل سابق امور اوپک وزارت نفت در ادامه با اشاره به فعالیت‌های شرکت‌های مهم روسی در عرصه نفت و گاز و تجربه آنها می‌افزاید: شرکت تجاری روسی به نام گانوور (GUNVOR International)با همکاری یک فرد سوئدی و یک تاجر روسی به نام گنادی نیکلایویچ تیمچنکو (Gennady timchenko) (از دوستان بسیار نزدیک پوتین) در سال ۱۹۹۷ ایجاد شد و اکنون در بسیاری از کشورها شعبه دارد. این شرکت بیشتر با هدف تجارت نفت و گاز روسیه ایجاد شد اما اکنون نفت دیگر کشورها را هم خرید و فروش می‌کند. این شرکت سالانه ۶۵ میلیارد دلار گردش مالی دارد. این توصیف نشان از تبحر کنونی روسیه در خرید و فروش نفت و گاز در سطح جهانی دارد. این شرکت در زمان تحریم کریمه، تغییر شکل داد و سهام تیمچنگو فروخته شد تا بتواند به فعالیت‌های خود ادامه دهد. اگر روابط ایران و روسیه در سطحی باشد که طرفین بخواهند همکاری در حوزه نفت و گاز داشته باشند، این امر امکان‌پذیر است.

تحریم، فرصتی برای آزمون روس‌ها

او در پاسخ به این پرسش که نگاه به همکاری ایران و روسیه با توجه به سابقه تاریخی منفی است و چگونه می‌توان با چنین سابقه همکاری‌ای، مشارکت دو کشور را پذیرفت، تصریح می‌کند: کسی نمی‌تواند ادعا کند که وضعیت تحریم‌ها علیه ایران همیشگی است. شرایط تحریم ایران می‌تواند کارایی لازم را برای نشان‌دادن حسن نیت کشورها داشته باشد. مشخص نیست شرکت‌های روسی چگونه فکر می‌کنند، اما کشور ایران با توجه به ذخایری که دارد، بهترین فرصت را برای بسترسازی همکاری بلندمدت با شرکت‌های روسی فراهم می‌کند. حال اگر این همکاری در شرایط تحریم به‌صورت تحمیلی باشد، این همکاری بلندمدت نخواهد بود و این بستگی به آن خواهد داشت که رویکرد روسیه چه باشد.به گفته او، برخی کشورها از ایران گله‌مند هستند که وقتی شرایط غیرتحریمی فراهم می‌شود، ایران تمایل دارد فقط با شرکت‌های خاصی کار کند. این گلایه از سوی چین و هند بسیار شنیده می‌شود، بنابراین هر نوع همکاری با کشورهای دیگر در شرایط کنونی، بستگی به عملکرد طرف ایرانی نیز دارد.

روس‌ها با همه کارت‌های خود در ایران بازی نمی‌کنند

یارجانی با این حال یک مورد مهم را یادآور می‌شود: روسیه می‌داند که برای پیشرفت بخش نفت و گاز در نهایت بی‌نیاز از تکنولوژی غرب نیست. همان‌طور که همکاری با شرکت‌های آمریکایی در قطب شمال اکنون دچار وقفه شده است که در روابط خود با ایران به این مورد حتما توجه خواهد کرد. آنها قطعا نمی‌خواهند با همه کارت‌های خود بازی کنند، اما از طرف دیگر ایران نیز کشور کوچکی نیست و امکانات بالقوه بسیاری دارد. شروع روابط اگر با ارقام در دسترس‌تر و کوچک‌تر باشد، امکان موفقیت آن بیشتر است. از این دید رقم ۱۰ میلیارد دلار در مقابل رقم ۵۰میلیارددلاری که پیش‌تر اعلام شده بود، قابل قبول‌تر است و می‌تواند زمینه را برای همکاری بلندمدت فراهم کند.

تمایل روس‌ها به مشارکت در ازدیاد برداشت

حمید حسینی، سخنگوی اتحادیه صادرکنندگان فراورده‌های نفت، گاز و پتروشیمی ایران نیز در گفت‌وگو با «شرق» می‌گوید: بعید می‌دانم در حوزه نفت و انرژی تکنولوژی لازم را داشته باشد و آمادگی سرمایه‌گذاری داشته باشد، اما در حوزه ازدیاد برداشت و نصب پمپ‌های ازدیاد برداشت در یکی از پروژه‌ها مشارکت کرده است و بدون آنکه بخواهد سرمایه‌گذاری کلیدی داشته باشد، حفاری جدیدی انجام داده و احتمالا خواهد توانست حدود ۴۰ تا ۵۰ هزار بشکه به تولید روزانه اضافه کند.به گفته او، روس‌ها از قدیم به دنبال ازدیاد برداشت بوده‌اند و آمادگی داشتند چاه‌هایی را که غیراقتصادی بودند در اختیار گرفته و برای ازدیاد برداشت آنها وارد عمل شوند و در بهره‌برداری مشارکت کنند.

فرصت صادرات ۱۵۰هزاربشکه‌ای به پالایشگاه‌های کوچک روسیه

به هر حال این کشور به دنبال منافع خود است و شرکت‌های بزرگ روسی که سرمایه‌گذاری‌های قابل توجه در سایر کشورها دارند، همکاری نمی‌کنند، اما خط لوله کراس که برای مدتی برای سوآپ نفت خام مورد استفاده قرار گرفته بود، دوباره با پیگیری‌ها در دو سال گذشته به فعالیت اصلی خود در صادرات نفت و فراورده بازگشته و در حال حاضر، این خط لوله از تهران و ری به نکا وصل شده است و مخازن آنجا به اندازه کافی فراورده نفتی ذخیره کرده‌اند. بنابراین آمادگی کافی داریم که برای صادرات نفت خام به پالایشگاه‌های کوچک روسیه اقدام کنیم. روس‌ها در حال مذاکره در این زمینه هستند و اینکه چه زمان به جمع‌بندی برسیم، مشخص نیست اما امکان عملیاتی‌شدن آن در حد ۱۵۰ هزار بشکه در روز وجود دارد.

درآمد و هزینه خانوارهای شهری و روستایی در سال ۹۷ مشخص شد

نتایج طرح‌های آمارگیری هزینه و درآمد خانوارهای شهری و روستایی سال ۹۷ نشان می‌دهد هر خانوار شهری در کل سال به‌طور متوسط ۴۳میلیون و ۴۹۱ هزار تومان درآمد و ۳۹میلیون و ۳۲۳ هزار تومان هزینه داشته است.به گزارش فارس، مابه‌التفاوت درآمد و هزینه خانوارهای شهری و روستایی کشور در سال ۱۳۹۷ به تفکیک دهک‌های درآمدی و مقایسه روند آن با سال‌های گذشته از سوی مرکز آمار ایران منتشر شد.بر اساس نتایج طرح‌های آمارگیری هزینه و درآمد خانوارهای شهری و روستایی سال ۱۳۹۷، هر خانوار شهری در کل سال به‌طور متوسط ۴۳میلیون و ۴۹۱ هزار تومان درآمد و ۳۹میلیون و ۳۲۳ هزار تومان هزینه داشته که معادل متوسط ماهانه سه‌میلیون و ۶۲۴ هزار تومان درآمد و سه‌میلیون و ۲۷۷ هزار تومان هزینه است. هر خانوار روستایی نیز در سال مزبور ۲۳میلیون و ۳۱۱ هزار تومان درآمد و ۲۱میلیون و ۴۴۷ هزار تومان هزینه داشته که معادل متوسط ماهانه یک‌میلیون و ۹۴۳ تومان درآمد و یک‌میلیون و ۷۸۷ هزار تومان هزینه بوده است. مابه‌التفاوت درآمد و هزینه سالانه خانوارهای کشور در سال ۱۳۹۷ نشان می‌دهد هر خانوار شهری به‌طور متوسط چهارمیلیون و ۱۶۸ هزار تومان و هر خانوار روستایی یک‌میلیون و ۸۶۴ هزار تومان بیشتر از هزینه سالانه‌اش درآمد داشته است که معادل متوسط ماهانه ۳۴۷هزار و ۳۰۰ تومان و ۱۵۵هزار و ۴۰۰ تومان به ترتیب برای هر خانوار شهری و روستایی بوده است.لازم به ذکر است مابه‌التفاوت درآمد و هزینه خانوار لزوما به معنی پس‌انداز خانوار نیست. به طور ساده پس‌انداز عبارت است از بخشی از درآمدهای افراد که خرج نشده است؛ اما در تحلیل‌های اقتصاد کلان مفهوم صحیح پس‌انداز را باید از جریان دایره‌وار درآمد و تولید ملی فهمید. با توجه به اینکه هر درآمدی که ایجاد می‌شود از طرف دیگر به معنی تولید کالا و خدمات است، بنابراین خودداری از مصرف و خرج‌نکردن تمام درآمد به معنی مصرف‌نشدن بخشی از کالا و خدمات تولیدشده نیز بوده و در واقع در مفهوم اقتصاد کلان، همین بخش از تولید مصرف‌نشده است که بیانگر پس‌انداز است. چنانچه به پس‌انداز از دید تشکیل سرمایه بنگریم، مناسب‌ترین مفهوم برای آن است؛ زیرا پس‌انداز و سرمایه‌گذاری در دنیای واقعی جدا از هم نیستند. به عبارت دیگر، همان کالا و خدماتی که بر اثر خودداری افراد جامعه از خرج‌کردن همه درآمد یا پس‌انداز به مصرف نرسیده است، می‌تواند تبدیل به سرمایه‌گذاری شود.در طرح‌های آمارگیری هزینه و درآمد خانوار، درآمد یک سال گذشته خانوار سؤال شده و آن بخشی که برای سرمایه‌گذاری از خانوار خارج می‌شود، پرسیده نشده و فقط درصورتی‌که در کوتاه مدت (دوره زمانی یک‌ساله مورد پرسش) دارای بازدهی مالی باشد، در بخش درآمدها ثبت می‌شود. در نتیجه نمی‌توان پس‌انداز خانوارها را (چه در کوتاه‌مدت و چه در بلندمدت) از طریق این آمارگیری محاسبه کرد. روند مابه‌التفاوت درآمد و هزینه خانوارها در سال‌های اخیر از مثبت‌بودن این مابه‌التفاوت از چند سال گذشته حکایت دارد؛ به‌گونه‌ای که در سال‌های ۱۳۹۵ و ۱۳۹۶ نیز هر خانوار شهری به ترتیب سه‌میلیون و ۲۳۹ هزار تومان و ۳میلیون و ۷۴۲ هزار تومان و هر خانوار روستایی به ترتیب یک‌میلیون و ۹۹۶ هزار تومان و دومیلیون و ۳۱۷ هزار تومان بیشتر از هزینه سالانه‌اش درآمد داشته است.در واقع از سال ۱۳۹۵ تا ۱۳۹۷ هر خانوار شهری به ترتیب ۱۰٫۲، ۱۰.۲ و ۹.۶ درصد و هر خانوار روستایی به ترتیب ۱۱.۳، ۱۱.۵ و هشت درصد از درآمدش نسبت به کل هزینه‌هایش بیشتر بوده است.

گذر

برداشت ۳۰۰۰ میلیاردی صداوسیما از بودجه دستگاه‌ها

● بعد از آنکه با حکم قانون بودجه، دولت باید ۱۵۰ میلیون یورو را از صندوق توسعه ملی به صداوسیما اختصاص دهد، با مصوبه هیئت دولت یک درصد اعتبارات هزینه‌ای دستگاه‌ها نیز برای مشارکت با این سازمان اختصاص پیدا خواهد کرد.به گزارش ایسنا، طبق بند «چ» ماده (۳۷) قانون برنامه ششم توسعه، دستگاه‌های اجرائی مشمول قانون مدیریت خدمات کشوری موظف‌اند یک درصد از اعتبارات هزینه‌ای خود را در قالب قرارداد با سازمان صداوسیما، صرف تولید برنامه‌های مرتبط با اهداف، وظایف و مأموریت‌های خود به‌منظور فرهنگ‌سازی، آگاهی‌بخشی و اطلاع‌رسانی کنند.بر این اساس، در جلسه اخیر هیئت وزیران آیین‌نامه اجرائی این قانون به تصویب رسید و قرار شد که به‌منظور هماهنگی و تعیین سازوکار اجرائی و نظارت بر اجرای آیین‌نامه، کارگروهی تشکیل شود و آن را بررسی کند.اما اینکه با این حکم قانونی تا چه حد منابع در اختیار سازمان صداوسیما قرار می‌گیرد، اگر تمامی دستگاه‌ها به این تکلیف قانونی عمل کنند و یک درصد اعتبارات هزینه‌ای را در اختیار قرار دهند احتمالا براساس رقم تعیین‌شده در اعتبارات حدود سه‌هزار میلیارد تومان بابت اجرای قانون هزینه خواهد شد. این در حالی است که در بودجه سال جاری حدود ۳۵۰ هزار میلیارد تومان بابت اعتبارات هزینه‌ای دستگاه‌های اجرائی در نظر گرفته شده که البته در ادامه با توجه به شرایط تحقق منابع تا حدودی این اعتبارات کاهش یافته است. اگر اعتبارات هزینه‌ای سال جاری را حدود ۳۰۰ هزار میلیارد تومان در نظر بگیریم، منابعی که باید برای قرارداد با صداوسیما اختصاص پیدا کند به حدود سه‌هزار میلیارد تومان می‌رسد. در بودجه سال جاری اعتبارات دیگری نیز برای حمایت از صداوسیما در نظر گرفته شده بود که می‌توان در این زمینه به منابع ۱۵۰ میلیون یورویی از حساب صندوق توسعه ملی اشاره کرد.طبق تبصره «۴» قانون بودجه ۱۳۹۸ مجوز برداشت بخشی از منابع صندوق توسعه ملی برای اختصاص به چند بخش مختلف برای دولت صادر شده است که در این بین سازمان صداوسیما یکی از سهم‌برندگان از منابع ارزی صندوق توسعه ملی است. بر این اساس، برای سال جاری حدود ۱۵۰ میلیون یورو از منابع صندوق توسعه ملی قرار بود در قالب تسهیلات به صداوسیما اختصاص پیدا کند.